



Prettige Feestdagen

Clëntenfamilieraad CLIFA Oostergouw

CLIFA VANDAAG

2

1 OVERDENKING

Beste Lezer,

Er resten ons nog enkele weken totdat dit jaar tot het verleden gaat behoren en zijn eigen geschiedenis gaat schrijven. Wat rest zijn herinneringen. Voor de één zijn deze mooi, dierbaar en vrolijk en voor de ander zijn er herinneringen van pijn, verdriet en een diep verlangen naar een tijd die ooit was maar nooit meer terugkomt.

Soms kun je in één jaar tegelijkertijd iets aan rijkdom hebben gewonnen en tegelijkertijd iets hebben verloren. Deze rijkdom heeft niets met materialisme te maken, maar eerder met zelfkennis en innerlijke kracht, dus een stuk gewonnen levenswijsheid, waardoor onzekerheid omgevormd wordt tot je zeker en krachtig voelen.

Dat bij veel personen bezittingen vaak een gevoel van status geven, zal wat helpen om met de onzekerheid om te gaan, maar laten we eerlijk zijn; het najagen van materiële waarden is uitputtend en teleurstellend. Want is het niet veel beter om een ander doel in het leven te vinden, waarbij succes niet afhangt van materieel bezit.

Een voorbeeld hiervan vindt u in mensen zoals de leden van de cliëntenfamilieraad CLIFA. Zij werken vanuit een enorme bevoegen - en betrokkenheid aan de belangenbehartiging voor de medemens in Oostergouw.

Gelukkig zijn er mensen die niet alleen aan hun eigen leven een positieve wending willen geven, maar ook aan anderen. Zij doen dit door op vrijwillige maar niet op vrijblijvende basis, aandacht en zorg te leveren aan de medemens om hun heen. Deze fijne mensen zien zorg als bezieling én zien zorgen als geven en ontvangen. Op deze mensen/leden ben ik als voorzitter trots en zuinig!

Tot slot wil ik, mede namens de leden van CLIFA cliëntenfamilieraad, graag aan u de wens uitspreken dat het jaar 2010, vooral een jaar van liefde, geluk, vrede, rust en bezieling zal brengen.

Nel Koppers, voorzitter

1 KERSTBOODSCHAP

2 EEN WITTE KERST

3 KERSTWENS

4 OVERDENKING

5 WIE IS WIE IN CLIFA



Prettige Feestdagen

2

EEN WITTE KERST

Er was eens een man die het Kerstfeest grondig wilde vieren. Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de Rode papieren slingers die daarvoor garant zijn. Aan de lamp hing hij Een van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel.

Hij had hiervoor urenlang over

drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij ten slotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt, en klapte in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen. Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen. 'Nee maar,' zeiden ze, 'dat had je niet moeten doen.' Maar omdat hij het toch gedaan had gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan.

'En nu gaan we niet alleen smullen', zei de man, 'we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is.' En hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen afliepen, maar nergens was er plaats. Maar het kind werd ten slotte toch geboren, zij het in een stal. En toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld. 'Kijk,' zei de man 'dat is nu Kerst vieren en zo hoort het eigenlijk' en daarin had hij gelijk. En zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zo iets kwam nu niet meer voor. En op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord. 'Dat is nu vervelend,' zei hij, 'er is ook altijd wat.' Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur.

Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een Witte Kerst, dat heb ik nog vergeten te zeggen, hoe kan ik zo dom zijn. De beide mannen keken elkander een ogenblik zwijgend aan en toen werd de een door een grote drift bevangen. 'Uitgerekend op Kerstmis,' zei hij, 'zijn er geen andere avonden' en hij sloeg de deur hard achter zich dicht. Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. 'Ik ga nog eens even kijken,' zei hij, 'er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat.' Hij liep terug naar de stoep en keek in de warrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen, met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was.

Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst. Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. 'Zeg maar even niets,' zei hij, 'die wind is wat schraal, het gaat wel weer over.' En dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig Kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

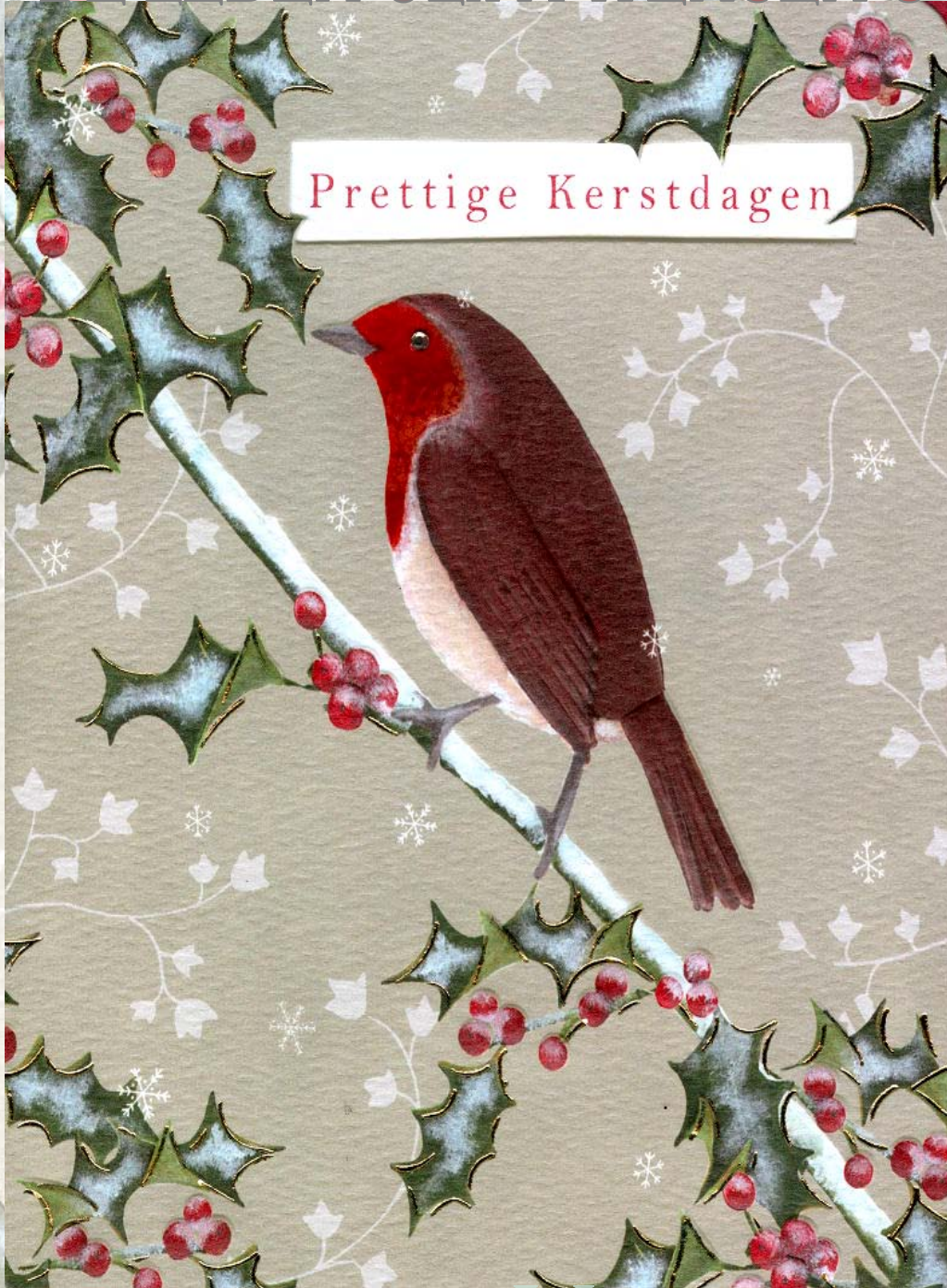
Door Godfried Bomans, 1956



Prettige Feestdagen



DE LEDEN CLIFA WENSEN U
DE LEDEN CLIFA WENSEN U



Prettige Kerstdagen

GELUKKIG NIEUWJAAR
GELUKKIG NIEUWJAAR



Prettige Feestdagen



Het kind dat wij waren.....

Niemand heeft het gevoel van nostalgie ooit beter weten te verwoorden dan Wim Sonneveld in het lied 'Het Dorp'.

Terug naar de plek van je jeugd en daar tot de ontdekking komen dat die plek eigenlijk alleen nog maar in je hoofd bestaat en misschien op een paar oude foto's.....

Iedereen zal dit gevoel herkennen: de diepe teleurstelling omdat de veilige plek waarvan je dacht dat die voor altijd daar zou zijn verdwenen is.

Dit betekent dan niet eens zozeer dat die plek veranderd is, maar veel eerder dat jezelf veranderd bent.

De plek die eens zo veilig en vertrouwd aanvoelde, ben je ontgroeid. Je manier van waarnemen is veranderd en alles uit je jeugd lijkt veel kleiner dan toen.

Maar ook ervaringen en levenslessen werpen een ander licht op die plek van je jeugd. Dat kan een gevoel geven van verlatenheid en verdriet.

Maar.....dit gevoel is niet nodig, want die plek is er nog wel.

Het heerlijke van onze herinneringen is, dat we ieder tijdstip van de dag, ieder moment van ons leven terug kunnen gaan naar de plek die wij wensen.

Het enige wat je hoeft te doen, is de drukte en de situatie van dit moment even buiten sluiten. Bijvoorbeeld door je ogen dicht te doen en je voor te stellen hoe het er vroeger uitzag, hoe het rook, hoe je je voelde.

En voor je het weet ben je weer kind.

Al die mooie, maar soms ook droevige momenten uit je verleden zitten in je hoofd.

En het enige wat je hoeft te doen, is ze te koesteren, ze te vertellen aan mensen die je lief zijn, door te geven. Opdat die ene plek, dat ene moment voor altijd voortleeft



Prettige Feestdagen



Nel Koppers
voorzitter

Marianne Kamp
secretariaat

Annie van den Ing
penningmeester

Nel Hoogland

Nell Lensen

Ineke Lenarduzzi

Bas de Haan

Jan de Boer

Rie Rietveld

Chris Roggekamp

KERSTGEDACHTE:

Wanneer u de bewoners iets wilt schenken
Denkt u dan alstublieft nog eens aan het Familiefonds
Want alleen met uw financiële steun is het fonds in staat de bewoners attenties te geven.
Bijdragen voor het Familiefonds kunnen gestort worden op girorekening:

96 78 963

T.n.v. **Familiefonds Oostergouw**

De bewoners zijn u dankbaar!